

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petra Kamínkové ve věci

žalobce: **M. R.**, narozený dne XXX
státní příslušnost XXX
zastoupený advokátem Mgr. Leonidem Kushnarenko
sídlem Politických vězňů 21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 7. 2020, č. j. MV-86850-4/SO-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného žalovanou, kterým mu bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 4. 3. 2020, č. j. OAM-69962-15/ZM-2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž

bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

2. Žalobce nejprve uvedl, že dne 19. 11. 2019 podal žádost o prodloužení shora uvedeného pobytového oprávnění. Dne 19. 2. 2020 žalobce osobně před prvostupňovým orgánem podepsal prohlášení cizince před vydáním průkazu o povolení k pobytu. Dne 20. 2. 2020 pak zmocněnec žalobce (společnost Deloitte Advisory s.r.o.) vzal žádost žalobce zpět.
3. Žalobce je toho názoru, že prvostupňový orgán nemohl zastavit řízení, neboť bylo z jednání žalobce zřejmé, že má zájem o prodloužení povolení k pobytu, což správnímu orgánu neodvolatelně sdělil. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce již dne 19. 2. 2020 podepsal prohlášení cizince, které se podepisuje před vydáním průkazu, došlo podle žalobce k vydání rozhodnutí, a žádost tak nebylo možné vzít zpět. Vydáním rozhodnutí nadto zaniklo zmocnění společnosti Deloitte Advisory. Nadto prvostupňový orgán měl žalobce informovat, že jeho zmocněnec učinil úkon, který evidentně překročil zástupčí oprávnění.
4. Žalobce dále odkazuje na ust. § 446 a § 448 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, neboť žalovaný řádně neodůvodnil v souladu s ust. § 44a odst. 13 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“), že už bylo vymezeno předání dokladu a pořízeny biometrické údaje žalobce. Rozhodnutí o prodloužení povolení tak již bylo podle žalobce vykonatelné, i když byl doklad ještě ve výrobě. V závěru žalobce uvádí, že na území České republiky žije již více než 12 let.
5. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uzavřela, že v daném případě byly splněny všechny podmínky pro zastavení řízení o žádosti a žalovaná se nedopustila žádného pochybení při aplikaci zákonných ustanovení.
6. Ze spisového materiálu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
 - Dne 19. 11. 2019 doručil žalobce prvostupňovému orgánu žádost o zaměstnaneckou kartu. Součástí příloh byla i plná moc udělená společnosti Deloitte Advisory s.r.o. k zastupování v řízení vedeném (mimo jiné) „*na OAMP MVČR a zastupitelských úřadech České republiky v zahraničí ve věci: vydání, prodloužení, zrušení a převzetí (...) zaměstnanecké karty (...); a v rámci výše uvedených řízení k veškerým právním úkonům v jednáních s příslušným úřadem/vysokou školou, včetně, nikoliv však výlučně: (...) v zpětvzetí příslušných žádostí, formulářů či podání.*“ Součástí příloh byla i substituční plná moc udělená výše uvedeným zmocněncem paní Zuzaně Šípkové.
 - Dne 31. 1. 2020 prvostupňový orgán vydal Předkládací zprávu k prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Dne 19. 2. 2020 následně vyzval správní orgán žalobce k převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu, a to dne 9. 3. 2020.
 - Dne 20. 2. 2020 doručil zmocněnec žalobce prvostupňovému orgánu Žádost o zastavení řízení o vydání zaměstnanecké karty z důvodu, že „*Cizinec ukončil zaměstnání ve společnosti ExxonMobil Business Support Center Czechia s.r.o., 27069231 (...)*“
7. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků s takovým projednáním ve lhůtě nevyjádřil nesouhlas. Soud proto postupoval v souladu s ust. § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)

8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
10. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. a) věty první správního řádu *Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel vzal svou žádost zpět.*
11. Podle ust. § 44a odst. 13 zákona o pobytu *Splňuje-li cizinec podmínky pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, je povinen se na výzvu osobně dostavit na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, a to včetně pořízení biometrických údajů cizince a jeho podpisu, který je určen k jeho dalšímu digitálnímu zpracování; podpis se nepořídí, pokud cizinci v jeho provedení brání těžko překonatelná překážka.*
12. Podle ust. § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu *V případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti.*
13. Podle ust. § 446 občanského zákoníku *Překročil-li zmocněnec zástupčí oprávnění a nesouhlasí-li s tím zmocnitel, oznámí to osobě, se kterou zmocněnec právně jednal, bez zbytečného odkladu poté, co se o právním jednání dozvěděl. Neučiní-li to, platí, že překročení schválil; to neplatí, pokud osoba, s níž zástupce právně jednal, měla a mohla z okolností bez pochybností poznat, že zmocněnec zástupčí oprávnění zjevně překračuje.*
14. První námitkou žalobce je, že správní orgán nemohl zastavit řízení, neboť již řízení došlo do fáze vydání rozhodnutí. Tomu však nelze přisvědčit. Jak vyplývá, ze shora citovaného ustanovení zákona o pobytu, v řízeních o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dochází k vydání rozhodnutí až okamžikem převzetí průkazu. Totéž lze seznat z ustálené judikatury, např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu (který účastníci citovali) ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24: „Vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání na území České republiky (zaměstnanecká karta) se rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu [§ 169 odst. 10 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců]. Vydáním rozhodnutí o žádosti o takový dlouhodobý pobyt však nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu.“
15. Ze správního spisu vyplývá, že posledním úkonem prvostupňového orgánu byla výzva žalobci ze dne 19. 2. 2020 (jejíž převzetí žalobce téhož dne stvrdil svým podpisem), aby se dostavil k převzetí průkazu. Následující den zástupce žalobce doručil prvostupňovému orgánu zpětvzetí žádosti. Z tohoto sledu událostí je zcela jednoznačné, že žalobce si průkaz o povolení k pobytu nevyzvedl (k tomu mělo dojít dne 9. 3. 2020). Řízení tak nedospělo do fáze vydání rozhodnutí a stále bylo možné vzít žádost zpět. Správní orgány nepochybily, když na základě žádosti ze dne 20. 2. 2020 řízení zastavily, neboť dosud nedošlo k vydání rozhodnutí. Jednalo se tak o jediný možný způsob rozhodnutí. Z téhož důvodu nemohlo zaniknout zastoupení společnosti Deloitte Advisory s. r. o.

16. Druhou námitkou žalobce je, že správní orgány nebyly oprávněny řízení zastavit, neboť z projevu vůle žalobce bylo zcela zřejmé, že má o pobytový titul zájem. Ačkoliv z jednání žalobce skutečně vyplývá, že měl zájem o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, stejně tak jednoznačným je projev vůle (prostřednictvím zástupce) vzít žádost zpět. Vzít žádost zpět je možné do doby vydání rozhodnutí, přičemž i tato podmínka byla (s ohledem na shora uvedený chronologický sled úkonů) splněna. Skutečnost, že byl žalobce vyzván k převzetí průkazu a byly učiněny kroky k jeho vydání (převzetí podpisu a pořízení biometrických údajů žalobce), nezabývá žalobce práva disponovat předmětem řízení o jím podané žádosti, tedy i práva vzít takovou žádost zpět, neboť rozhodnutí dosud nebylo vydáno (průkaz nebyl předán).
17. Poslední námitkou žalobce je překročení zástupčího oprávnění zmocněnce žalobce. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Jak je shora uvedeno, žalobce udělil společnosti Deloitte Advisory plnou moc k zastupování v řízeních mimo jiné před prvostupňovým orgánem, přičemž je v plné moci výslovně uvedeno oprávnění vzít žádost v rámci těchto řízení za zmocnitele zpět. Ustanovení § 446 občanského zákoníku, kterým žalobce argumentuje, by bylo v daném případě možné použít pouze za situace, kdy by se ze strany zmocněnce jednalo o zjevný exces ze zástupčího oprávnění. Vzhledem k tomu, že plná moc nevzbuzuje pochyby o tom, že za žalobce může společnost Deloitte Advisory (a jí zmocněná osoba) jednat v tomto řízení, a to včetně zpětvzetí žádosti, neměl prvostupňový orgán důvod pochybovat o tom, že žalobce skutečně zamýšlel vzít svoji žádost zpět. Doba pobytu žalobce na území České republiky je v tomto případě irelevantní, neboť nebylo pochyb o vůli žalobce vzít žádost zpět.
18. Na základě shora uvedeného tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl.
19. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu